

Neděle 25. srpna 21. neděle v mezidobí	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 posvícenská mše sv. v Horním Jelení za rodiny Mědílkovy a Hejnovy 10.00 mše sv. v Radhošti
Pondělí 26. srpna	14.00 mše sv. v Simeonu za nemocnou manželku
Úterý 27. srpna	
Středa 28. srpna	
Čtvrtek 29. srpna Umučení sv. Jana Křtitele	18.00 mše sv. v Horním Jelení za zemřelé příbuzné
Pátek 30. srpna	17.35 modlitba sv. růžence 18.00 mše sv. v Horním Jelení za manželku a za syna Stanislava
Sobota 31. srpna	8.00 mše sv. v Horním Jelení za dar života 16.00 mše sv. v Zámrsku s nedělní platností
Neděle 1. září 22. neděle v mezidobí Žehnání školních potřeb	7.30 mše sv. v Borohrádku 8.45 mše sv. v Horním Jelení za rodinu Štanclovu, Francovu a Šrámovu a ty rody 10.00 mše sv. v Radhošti 15.00 mše sv. v Šachově

! 20 minut před každou mší sv. – příležitost ke svátosti smíření !

„Naším kořenem je naše láska; našimi plody dobré skutky.“

(sv. Augustin)

Sbírka v kostele 18. 8. 2019:

Horní Jelení 1 470,-Kč
Radhošť 470,-Kč
Borohrádek 1 020,-Kč
Šachov 630,-Kč

Nebudíme duchovními turisty

Na dnešní audienci se v aule Pavla VI. sešlo asi 8 000 lidí. Papež František se ve své katechezi „Všechno měli společné“ zamýšlel nad tématem sdílení hmotných statků, jak nás to učí církev ve Skutcích apoštolů, a vybídl, abychom nebyli jenom duchovními turisty, ale opravdovými křesťany.

Církev je budována dynamismem solidarity

Na začátku audience byl přečten tento úryvek z knihy Skutků apoštolů: „*Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. Nikdo mezi nimi netrpěl nouzí, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je a peníze, které utržili, skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval.*“ (Sk 4,32.34-35)

„*Společenství křesťanů se zrodilo z hojného vylití Ducha Svatého a rostlo díky kvasu sdílení mezi bratřími a sestrami v Kristu,*“ řekl papež František na úvod a dodal, že se jedná o dynamismus solidarity, který buduje církev jako Boží rodinu, ve které se jako zásadní ukazuje zkušenost **koinonie**, což v řečtině znamená **dát k dispozici všem, sdílet, být jako jedno společenství**, nikoliv izolovaní.

Naše obrácení se musí dotknout našich kapes

Toto je zkušenost prvního společenství křesťanů, které odkazuje zejména na **účast na Těle a Krvi Kristově**. „*Proto, když jdeme ke přijímání, tak říkáme, že 'komunikujeme', že vstupujeme do vztahu s Ježíšem a z tohoto vztahu pak pokračujeme dále ve vztahu k bratřím a sestrám,*“ zdůraznil Svatý otec a vysvětlil, že „*tato účast na Těle a Krvi Kristově, která probíhá při mši svaté, se pak projevuje v bratrském sdílení a také v tom, co je pro nás nejtěžší, a sice nabídnout k dispozici svůj majetek a vybírat peníze ve prospěch matky církve v Jeruzalémě a na dalších místech.*“

„*Jestliže chcete vědět, jestli jste dobří křesťané, musíte se modlit, snažit se chodit ke svatému přijímání a svaté zpovědi. Ale tím znamením, že se vaše srdce obrátilo, je, když se to obrácení dotklo vašich kapes. Zde se ukáže, jak je kdo štědrý, velkorysý, jak pomáhá chudým, slabým: když vaše obrácení dojde až sem, buďte si jisti, že se jedná o opravdové obrácení. Pokud se zůstane pouze u slov a gest, tak to ještě není opravdové obrácení,*“ uvedl papež František.

V tomto společenství nikdo nežil v nouzi

Eucharistický život, modlitby, kázání apoštolů a zkušenost společenství činí z věřících zástup lidí, kteří mají, jak praví Skutky apoštolů, **jedno srdce a jednu duši** a kteří nepovažují to, co vlastní, za svůj majetek, ale mají všechno společné. „*Jedná se o velmi silný vzor života, který nám pomáhá, abychom i my byli velkorysí a ne lakomí,*“ dodal papež.

Z tohoto důvodu **nikdo nežil v nouzi**, neboť ti, kdo měli pole nebo dům, prodávali je a utržené peníze přinášeli a kladli k nohám apoštolů. Z nich se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

Dávat ze svého nejen peníze ale také čas

Církev jednala vždy tak, že křesťané dávali věci, které měli navíc a nepotřebovali je, k dispozici těm, kdo je potřebovali. A nejedná se jenom o peníze, ale také o čas. „*Kolik křesťanů, i tady v Itálii, slouží jako dobrovolníci. To je nádherné. Je to sdílení svého času s druhými, pomoc těm, kdo ji potřebují,*“ ocenil Svatý otec dobrovolnictví, dobré skutky a službu nemocným, jak je důležité sdílet něco s druhými a nemyslet jenom na svůj prospěch.

Láska se musí projevovat konkrétními skutky

Společenství neboli koinonie se tímto způsobem stává **novým způsobem vztahů** mezi učedníky Páně. A tento nový způsob vztahů a vzájemného chování mezi křesťany je tak výrazný, že pohané, když viděli křesťany, říkali: „*Podívejte, jak se milují.*“ Tím novým způsobem byla láska, a to nikoliv jen slovy, ale konkrétními skutky a vzájemnou pomocí.

Pouto s Kristem nastoluje pouto mezi bližními, které se vyjadřuje také ve společenství sdílení hmotných statků. „*Tento způsob soužití, tato vzájemná láska nám otevírají naše kapsy, svlékají nás z toho, co nás spoutává, čímž můžou být peníze, vlastní zájmy,*“ uvedl dále papež.